

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **Bc. T. P.**, bytem, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížova 25, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 2. 2013, č. j. ...

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce ve své žalobě se domáhal zrušení rozhodnutí vydané ČSSZ 27. 2. 2013 pod č. j., kdy bylo rozhodnuto tak, že rozhodnutí ČSSZ, č. j. 760 626 3830 ze dne 23. 2. 2013 se mění tak, že se žádost účastníka řízení o změnu výše invalidního důchodu ze dne 16. 9. 2011 zamítá dle ustanovení článku II. bodu 3, zákona č. 220/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1955 Sb., o důchodovém pojištění. Účastníku řízení náleží od 15. 12. 2011 invalidní důchod pro invaliditu II. stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, v dosavadní výši ...Kč měsíčně.

V odůvodnění tohoto rozhodnutí uvedeno, že Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 2. 1. 2013, č. j. 41Ad 35/2012 – 37, zrušil rozhodnutí ČSSZ ze dne 6. 6. 2012, kterým ČSSZ účastníku řízení stanovila, že mu od 15. 3. 2012 náleží invalidní důchod pro invaliditu II. stupně ve výši doposud pobíraného invalidního důchodu pro invaliditu I. stupně, tj. ... Kč měsíčně. Krajský soud v Brně tímto rozsudkem věc vrátil ČSSZ k dalšímu řízení, ve kterém ji zavázal vycházet z posudku PK a skutečnosti, že ke zvýšení stupni invalidity účastníka řízení došlo ode dne 15. 12. 2011. ČSSZ na základě ust. § 78 odst. 4 a 5 s.ř.s., vázána právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, změnila rozhodnutí ze dne 23. 2. 2012,

č. j. ... tak, že žádost účastníka řízení o změnu invalidního důchodu ze dne 16. 9. 2011 dle ust. čl. II. bodu 3 zákona č. 220/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, zamítla a účastníku řízení zároveň stanovila, že od 15. 12. 2011 mu náleží invalidní důchod pro invaliditu II. stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, v dosavadní výši ... Kč měsíčně. K tomu ČSSZ uvedla následující:

ČSSZ rozhodnutím ze dne 23. 2. 2012 zamítla účastníku řízení žádost o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu podle ust. § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů a pro nesplnění podmínek ust. § 39 odst. 2 písm. b) a c) citovaného zákona, neboť podle posudku MSSZ Brno ze dne 7. 2. 2012 je účastník řízení i nadále invalidní pro invaliditu I. stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 45 %. Proti uvedenému rozhodnutí účastník řízení dne 21. 3. 2012 podal námitky, v nichž uváděl, že nepovažuje I. stupeň invalidity za odpovídající svému zdravotnímu stavu. Žádal o nové komplexní posouzení svého zdravotního stavu a ke svým námitkám přiložil kopii řady lékařských nálezů. Na základě námitek účastníka řízení došlo k přezkumu jeho zdravotního stavu ve smyslu ust. § 5 písm. j) a § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., lékařem ČSSZ. Dle posudku ČSSZ ze dne 19. 4. 2012 je účastník řízení invalidní pro invaliditu II. stupně, neboť jeho pracovní schopnost poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 60%. Datum změny stupně invalidity bylo stanoveno dnem 15. 3. 2012.

V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění jsou k posouzení povolány ze zákona Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, a to dle § 4 odst. 2 zákona č. 582/91 Sb. Tyto komise jsou oprávněny k celkovému posouzení zdravotního stavu občana a jeho pracovní způsobilosti a též k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě a jejím stupni. PK MPSV ČR přezkoumala zdravotní stav účastníka řízení v řádném složení za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie. K vypracování posudku byla prostudována spisová dokumentace MSSZ Brno, včetně lékařských nálezů doložených v námitkovém řízení, spisová dokumentace soudní, včetně lékařských nálezů přiložených k žalobě, úplná zdravotní dokumentace praktické lékařky žalobce. PK v posudku ze dne 27. 11. 2012 dospěla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl účastník řízení invalidní podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, přičemž se jednalo o invaliditu II. stupně podle ust. § 39 odst. 2 písm. b) citovaného zákona. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu došlo u účastníka řízení k poklesu pracovní schopnosti nejméně o 50 %. Datum změny invalidity byl stanoven dnem 15. 12. 2011. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu účastníka řízení s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. V, položce 4, písm. c) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30 – 45 %. PK stanovila tuto hodnotu maximem, tj. 45 % a vzhledem k dalším postižením zdravotního stavu účastníka řízení zvýšila PK tuto hodnotu o 5 % podle ust. § 3 odst. 1 citované vyhlášky. Celkově míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce činí 50 %. Oproti posudkovému závěru lékaře MSSZ Brno ze dne 7. 2. 2012 se posudek PK ze dne 27. 11. 2012 liší ve stupni invalidity, protože byla nově k dispozici psychologická a psychiatrická vyšetření, která potvrdila přítomnost organické depresivní poruchy, nikoliv jen poruchy neurotického okruhu. Oproti posudkovému závěru lékaře ČSSZ ze dne 19. 4. 2012 se posudek PK ze dne 27. 11. 2012 liší procentním hodnocením a datem změny stupně invalidity. V posudkovém závěru PK přítomný psychiatr

po prostudování odborných nálezů a vlastním zjištěním při jednání stav účastníka uzavírá jako organickou depresivní poruchu středně těžkého stupně, nikoliv těžkého stupně, jak uvádí lékař ČSSZ a zároveň konstatuje, že projevy organického postižení byly objektivizovány teprve psychologickým vyšetřením ze dne 15. 12. 2011. Toto datum tudíž posudková komise zvolila jako datum změny stupně invalidity účastníka řízení.

Ke stanovení výše invalidního důchodu pro invaliditu II. stupně ČSSZ uvedla následující:

Ze spisové dokumentace vyplývá, že účastník řízení byl rozhodnutím ČSSZ č. j. ... ze dne 28. 5. 2007 přiznán od 24. 3. 2007 částečný invalidní důchod, který se v souladu s ust. čl. II. bodu 8 zákona č. 306/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., zákon č. 582/1991 Sb., a některé další zákony, považoval od 1. 1. 2010 za invalidní důchod pro invaliditu I. stupně.

Na základě žádosti účastníka řízení ze dne 16. 9. 2011 provedla MSSZ Brno přezkum jeho zdravotního stavu v rámci kontrolní lékařské prohlídky. Dle posudku MSSZ Brno ze dne 7. 2. 2012 byl účastník řízení i nadále invalidním pro invaliditu I. stupně. V rámci řízení o námitkách ze dne 21. 3. 2012 došlo k přezkumu jeho zdravotního stavu. Lékař ČSSZ ve svém posudku ze dne 19. 4. 2012 dospěl k závěru, že se v případě účastníka řízení jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ust. § 26 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, přičemž v období do 14. 3. 2012 byl účastník řízení invalidní pro invaliditu I. stupně podle ust. § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona, neboť jeho pracovní schopnost poklesla o 45 % a od 15. 3. 2012 je invalidní pro invaliditu II. stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm. b) citovaného zákona, neboť jeho pracovní schopnost poklesla o 60 %. Datum změny stupně invalidity účastníka řízení bylo uvedeným posudkem stanoveno na 15. 3. 2012. Na základě žaloby účastníka řízení ze dne 26. 7. 2012 došlo dne 27. 11. 2012 k přezkumu jeho zdravotního stavu Posudkovou komisí, přičemž tato dospěla k závěru, že účastník řízení je od 15. 12. 2011 invalidní pro invaliditu II. stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm. b) citovaného zákona, neboť jeho pracovní schopnost poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 50 %.

Podle ust. § 41 odst. 3 zdp se při změně stupně invalidity nově stanoví výše invalidního důchodu, a to ode dne, od něhož došlo ke změně stupně invalidity.

Článek II. bod 3 zákona č. 220/2011 Sb., kterým se mění zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, nicméně stanoví, že vznikl-li nárok na částečný invalidní důchod před 1. 1. 2010 a při kontrolní lékařské prohlídce konané po roce 2011 je zjištěna invalidita II. stupně, náleží invalidní důchod v dosavadní výši. Účelem citovaného zákonného ustanovení je zabránit neodůvodněnému zvýhodnění poživatelů částečného invalidního důchodu přiznaného před 1. 1. 2010 oproti poživatelům nově přiznaných invalidních důchodů podle právní úpravy účinné od 1. 1. 2010. Částečný invalidní důchod účastníka řízení byl dnem 1. 1. 2010 transformován na invalidní důchod pro invaliditu I. stupně, jehož výše však ve skutečnosti odpovídala výši invalidního důchodu pro invaliditu II. stupně. Výše procentní výměry částečného invalidního důchodu totiž činila za každý celý rok doby pojištění 0,75 %

výpočtového základu měsíčně, stejně tolik činí výše procentní výměry invalidního důchodu pro invaliditu II. stupně podle ust. § 41 odst. 2 písm. b) zdp.

Jelikož nárok na částečný invalidní důchod vznikl účastníku řízení před 1. 1. 2010, konkrétně 24. 3. 2007, a při kontrolní lékařské prohlídce konané dne 27. 11. 2012 byla zjištěna invalidita II. stupně, náleží účastníku řízení invalidní důchod pro invaliditu II. stupně v dosavadní výši, v jakém mu náležel invalidní důchod pro invaliditu I. stupně, tj. ... Kč měsíčně. Skutečnost, že datum změny stupně invalidity účastníka řízení bylo stanoveno dnem 15. 12. 2011, tj. ke změně stupně invalidity došlo přede dnem 1. 1. 2012, nemá vliv na výši invalidního důchodu účastníka řízení, neboť čl. II bod 3 zákona č. 220/2011 Sb., se uplatní vždy, když změna stupně invalidity byla konstatována v rámci kontrolní lékařské prohlídky konané po roce 2011, bez ohledu na datum změny stupně invalidity. Vzhledem ke skutečnosti, že změna stupně invalidity účastníka řízení ke dni 15. 12. 2011 byla konstatována na základě posudkového jednání konaného po roce 2011, konkrétně dne 27. 11. 2012, účastníku řízení náleží od 15. 12. 2011 invalidní důchod pro invaliditu II. stupně ve výši doposud pobíraného invalidního důchodu pro invaliditu I. stupně, tj. ve výši ... Kč měsíčně.

S tímto rozhodnutím žalobce nesouhlasil, podal proti němu žalobu, když z uvedené žaloby vyplynulo, že se změnou stupně invalidity, tj. II. stupně invalidity i s datem vzniku invalidity II. stupně žalobce souhlasí, nesouhlasí však s tím, aby při výpočtu výše invalidního důchodu bylo postupováno tak, jak postupovala žalovaná, tj. že její výklad ustanovení čl. II. bod 3 zákona č. 220/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, je takový, že vzhledem k tomu, že kontrolní lékařská prohlídka byla konána po roce 2011, vznikl sice žalobci nárok na invalidní důchod pro invaliditu II. stupně v roce 2011, (když kontrolní lékařská prohlídka byla konána v roce 2012) a proto žalobci náleží i nadále invalidní důchod ve výši invalidního důchodu pro invaliditu I. stupně.

S tím žalobce v žádném případě nemohl souhlasit, když poukazoval na to, že žádost o změnu invalidního důchodu podal v roce 2011, shromáždil také všechny potřebné zprávy o svém zdravotním stavu, a to již v listopadu téhož roku, a nemůže v žádném případě za to, že až v roce 2012 bylo žalovanou rozhodnuto o tom, že zdravotní stav žalobce odpovídá invaliditě II. stupně, ovšem k datu 15. 12. 2011, tedy že již v roce 2011 byl invalidním pro invaliditu II. stupně. Domáhal se svou žalobou proto toho, aby rozhodnutí žalované z 27. 2. 2013 bylo zrušeno, věc vrácena tomuto správnímu orgánu k dalšímu řízení s tím, že žalobci bude přiznán od doby, kdy u něho vznikla invalidita II. stupně, invalidní důchod ve výši invalidního důchodu II. stupně, nikoliv že bude uznán invalidním pro invaliditu II. stupně, ve výši pobíraného invalidního důchodu pro invaliditu I. stupně.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že ze spisové dokumentace zjistila, že žalobci byl od 24. 3. 2007 přiznán částečný invalidní důchod podle § 44 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném do 31. 12. 2009 (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“). Dne 16. 2. 2012 byla žalované doručena žádost žalobce o změnu výše invalidního důchodu, kterou žalobce uplatnil dne 16. 9. 2011 prostřednictvím MSSZ v Brně. Součástí této žádosti byl i posudek o invaliditě ze dne 7. 2. 2012, vypracovaný lékařem MSSZ v Brně ve smyslu § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 582/1991 Sb., jehož výrokem byl žalobce shledán invalidním pro invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zdp s uvedením, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pracovní

schopnost žalobce o 45 %. Na podkladě takto zjištěného skutkového stavu vydala žalovaná dne 23. 2. 2012 rozhodnutí č. j. ..., kterým zamítla žádost žalobce o změnu výše invalidního důchodu. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky, o nichž rozhodla žalovaná v řízení o námitkách rozhodnutím ze dne 6. 6. 2012, č. j. ..., a kterým změnila prvoinstanční rozhodnutí tak, že na podkladě posudků o invaliditě, vypracovaného lékařem žalované dne 19. 4. 2012 byl žalobce shledán od 15. 3. 2012 invalidním pro invaliditu II. stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pracovní schopnost žalobce o 60 %. Datum vzniku invalidity pro invaliditu II. stupně bylo stanoveno dnem 15. 3. 2012. Ani s tímto rozhodnutím se žalobce nespokojil, využil svého práva a proti poslední citovanému rozhodnutí žalované podal v zákonné dvouměsíční lhůtě žalobu, o níž rozhodoval Krajský soud v Brně v řízení vedeném pod č. j. 41A 35/2012. Krajský soud v Brně při formulování svého právního názoru vycházel z posudku PK MPSV ČR ze dne 27. 11. 2012, kterým byla míra poklesu pracovní schopnosti žalobce snížena na 50 %, což stále odpovídá invalidnímu důchodu pro invaliditu II. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zdp, a datum vzniku invalidity bylo posunuto na 15. 12. 2011. Jak žalovaná výše uvedla, tento právní názor realizovala napadeným rozhodnutím, tudíž posunula žalobci datum vzniku invalidity pro invaliditu II. stupně na den 15. 12. 2011, avšak výši invalidního důchodu ponechala v původní výši, a to s ohledem na čl. II. bod 3 zákona č. 220/2011 Sb. Podle tohoto totiž vznik-li nárok na částečný invalidní důchod před 1. lednem 2010 a při kontrolní lékařské prohlídce konané po roce 2011 je zjištěna invalidita II. stupně, náleží invalidní důchod v dosavadní výši, a je-li zjištěna invalidita III. stupně, použije se při stanovení nové výše procentní výměry invalidního důchodu nejvýše koeficientu 2. Vznikl-li nárok na částečný invalidní důchod před 1. lednem 2010 a v období od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2011 došlo ke změně stupně invalidity z I. stupně na II. nebo III. stupeň invalidity, popřípadě na II. stupeň invalidity a poté z II. stupně na III. stupeň invalidity nebo na III. stupeň invalidity a poté z III. stupně na II. stupeň invalidity, a po 31. prosinci 2011 dojde ke změně stupně invalidity.

- a) z II. stupně na I. stupeň, použije se při stanovení nové výše procentní výměry invalidního důchodu koeficientu 0,6667,
- b) z III. stupně na II. stupeň, použije se při stanovení nové výše procentní výměry invalidního důchodu koeficientu 0,3333,
- c) z III. stupně na I. stupeň, použije se při stanovení nové výše procentní výměry invalidního důchodu koeficientu 0,2222,
- d) z II. stupně na III. stupeň, použije se při stanovení nové výše procentní výměry invalidního důchodu koeficientu 1,3333.

V předmětné věci je nepochybné, že žalobci vznikl nárok na částečný invalidní důchod před 1. lednem 2010 a kontrolou jeho zdravotního stavu, konanou po roce 2011, konkrétně dne 19. 4. 2012 bylo zjištěno, že žalobce je i nadále invalidní, avšak se již nejedná o invaliditu I. stupně, nýbrž o invaliditu II. stupně, a proto se ponechává tento v dosavadní výši. Namítá-li žalobce, že již v květnu roku 2011 požádal o změnu stupně invalidity, pak žalovaná opětovně poukazuje na žádost o změnu výše invalidního důchodu, kterou žalobce uplatnil prostřednictvím MSSZ v Brně dne 16. 9. 2011, a teprve až po zhodnocení všech doložených relevantních podkladů mohl být vysloven výsledek zdravotního posouzení a míry poklesu pracovní schopnosti žalobce, což se stalo při prvoinstančním posouzení dne 7. 2. 2012 a v rámci námitkového řízení dne 19. 4. 2012. V předmětné věci tudíž byla lékařská prohlídka konaná po roce 2011, což odůvodňuje aplikaci čl. II. bod 3 zákona

č. 220/2011 Sb., tedy provedení změny z invalidního důchodu pro invaliditu I. stupně na invalidní důchod pro invaliditu II. stupně, avšak ve výši invalidního důchodu, pro invaliditu I. stupně, avšak bez finanční změny.

Žalovaná, jak uvedla, postupovala v souladu s platnými zákonnými předpisy a není si vědoma pochybení. Trvala na svém rozhodnutí z 27. 2. 2013 a navrhovala zamítnutí žaloby.

U jednání Krajského soudu v Brně dne 11. 12. 2013 žalobce uvedl, že je skutečností, že novou žádost o invalidní důchod uplatnil na MSSZ Brno v září roku 2011. Do konce roku 2011 dle názoru žalobce měla být uskutečněna kontrolní lékařská prohlídka, neboť do listopadu toho roku byly, kromě psychologického vyšetření, shromážděny všechny lékařské zprávy, včetně zprávy z psychiatrie, z níž jednoznačně vyplývalo, že zdravotní stav žalobce odpovídá vyššímu stupni invalidity. Není tedy vinou žalobce, že kontrolní lékařská prohlídka se konala až 7. 2. 2012 a druhá pak 19. 4. 2012. V listopadu roku 2011 bylo tedy shromážděno dostatečné množství lékařských podkladů pro to, aby kontrolní lékařská prohlídka mohla být uskutečněna v prosinci roku 2011, protože v té době z lékařských nálezů bylo již jasné, že zdravotní stav žalobce odpovídá II. stupni invalidity. Dle názoru žalobce pak není rozhodující, že kontrolní lékařská prohlídka byla konaná v roce 2012, ale rozhodující je ta skutečnost, že z posudku PK MPSV ČR, pracoviště v Brně ze dne 27. 11. 2012 bylo stanoveno datum vzniku invalidity II. stupně 15. 12. 2011, tedy bylo určeno, že invalidita II. stupně u žalobce vznikla v roce 2011. Žalobce se domnívá, že rozhodující je právě datum vzniku invalidity II. stupně, což je datum 15. 12. 2011 a od tohoto data měla být vypočtena změna výše invalidního důchodu.

Z připojeného spisu Krajského soudu v Brně sp. zn. 41Ad 35/2012, dávkového spisu žalobce vedeného žalovanou a spisem MSSZ Brno – město byly zjištěny tyto skutečnosti:

Žalobci byl přiznán částečný invalidní důchod dle § 44 zákona č. 155/1995 Sb., od 24. 3. 2007.

Žalobce požádal o změnu stupně invalidity podáním z 6. 9. 2011, které bylo doručeno na MSSZ Brno 8. 11. 2011.

Kontrolní lékařská prohlídka byla uskutečněna 7. 2. 2012 na MSSZ Brno, kdy posudkový lékař dospěl k závěru, že žalobce je invalidní, jde u něho o invaliditu I. stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb.

Další posudek o zdravotním stavu žalobce je z 19. 4. 2012, kdy zdravotní stav žalobce byl znovu posuzován posudkovým lékařem ČSSZ, pracoviště Brno, který dospěl k závěru, že zdravotní stav žalobce odpovídá II. stupni invalidity a změna stupně invalidity nastala od 15. 3. 2012, dnem psychiatrického vyšetření.

PK MPSV ČR pak v řízení vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 41Ad 35/2012 posoudila zdravotní stav žalobce tak, že žalobce je invalidní, šlo u něho o invaliditu II. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., s datem vzniku 15. 12. 2011 psychologickým vyšetřením.

Tento posudek PK MPSV ČR, pracoviště v Brně vypracovaný 27. 11. 2012 byl podkladem pro vydání rozsudku Krajským soudem v Brně, který dne 2. 1. 2013 rozhodl tak, že zrušil rozhodnutí ČSSZ ze dne 6. 6. 2012, č. j. ... pro vady řízení a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

V odůvodnění rozsudku zavázal žalovanou vydat nové rozhodnutí, z něhož vyplýne, že u žalobce šlo o invaliditu II. stupně s datem vzniku 15. 12. 2011.

Na tento rozsudek Krajského soudu v Brně reagovala žalovaná rozhodnutím z 27. 2. 2013, které je předmětem tohoto soudního přezkumu, neboť proti němu žalobce podal žalobu.

Podle čl. II. odst. 3 zákona č. 220/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, vznikl-li nárok na částečný invalidní důchod před 1. lednem 2010 a při kontrolní lékařské prohlídce konané po roce 2011 je zjištěna invalidita II. stupně, náleží invalidní důchod v dosavadní výši, a je-li zjištěna invalidita III. stupně, použije se při stanovení nové výše procentní výměry invalidního důchodu nejvýše koeficientu 2.

Soud dospěl k závěru, že článek II. bod 3 věta první se vztahuje na případ žalobce, neboť nárok na částečný invalidní důchod mu vznikl od 24. 3. 2007, žádost o změnu stupně invalidity žalobce podal v září roku 2011, doručeno na MSSZ v listopadu 2011 a kontrolní lékařské prohlídky konané v roce 2012 (19. 4. 2012) zjistily u žalobce invaliditu II. stupně.

Krajský soud v Brně se v tomto směru neztotožňuje s právním názorem žalobce, který má za to, že rozhodující je v dané věci, že kontrolní lékařské prohlídky konané v roce 2012 u žalobce zjistily invaliditu II. stupně od roku 2011, a to od 15. 12. 2011.

Soud se s tímto právním názorem neztotožňuje, neboť z čl. II. bod 3 věta první zákona č. 220/2011 Sb., zcela jednoznačně vyplývá, že z tohoto zákonného ustanovení neplýne, že by bylo rozhodující datum vzniku invalidity II. stupně, ale rozhodující je, zda nárok na částečný invalidní důchod vznikl před 1. 1. 2010 a že při kontrolní lékařské prohlídce konané po roce 2011 (v tomto případě to byl rok 2012) je zjištěna invalidita II. stupně.

Z tohoto zákonného ustanovení pak vyplývá, že v takovém případě pojištěnci náleží invalidní důchod v dosavadní výši.

Na případ žalobce lze tedy zcela jednoznačně dle názoru soudu vztáhnout čl. II. bod 3 věta první zákona č. 220/2011 Sb.

Žalovaná tedy postupovala zcela v souladu se zákonem, pokud jde o vydané rozhodnutí ze dne 27.2.2013, č. j.

Soud proto žalobu jako nedůvodnou zamítl dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 11. prosince 2013

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně